

Lịch sử VNCH
Chủ đề: Đệ I VNCH
Tác giả: Nguyễn Nhơn

ĐỆ NHẤT VIỆT NAM CỘNG HÒA

*Lời giới thiệu: Nhân Ngày lễ giỗ **Chí sĩ Ngô Đình Diệm, Cố Tổng Thống** của nền **Đệ I Việt Nam Cộng Hòa**, gần kề, BKT xin được hân hạnh giới thiệu đến quý Độc giả một đề tài có liên quan trực tiếp đến sự hình thành của nền **Đệ I VNCH** do tác giả **Nguyễn Nhơn** thực hiện. Kính mời quý vị theo dõi bài viết sau đây của cựu Đốc sự Hành chánh VNCH-I. Trân trọng. -BKT.*

Lời Tác giả:

Đệ Nhất Việt Nam Cộng Hòa
Không phải chỉ là Tổng thống Ngô Đình Diệm
Việt Nam Cộng Hòa là máu xương 250 ngàn tử sĩ Miền Nam
Đem máu đào tưới thấm Đất Non Sông
Hồn tử sĩ vẫn còn vương trong gió
Đừng lưu manh bôi bác Tổng thống Ngô Đình Diệm
Xóa biểu tượng để triệt hạ Đệ Nhất Việt Nam Cộng Hòa
Nhằm đánh đồng VNCH với hán ngụy việt cộng
Thủ đoạn đánh tráo khái niệm đã cũ mèm

Không lung lạc được ai, chỉ lộ mặt lưu manh tay sai việt cộng
Đây **TINH THẦN ĐỆ NHẤT VIỆT NAM CỘNG HÒA**
Mãi mãi còn lưu lại trên trang thanh sử Việt!

Nguyễn Nhơn – ĐỆ NHẤT VIỆT NAM CỘNG HÒA

Trời vào thu, tháng mười, băng khuâng nhớ nghĩ về những ngày tháng tuổi thanh xuân, hăm hở học hành, xây dựng tương lai.

Ngày 26 tháng 10 năm 1956, chàng trai tuổi mười tám, đứng trên xe kiệu hoa, mừng ngày thành lập Đệ nhất Việt Nam Cộng Hòa, vung mạnh tay chém rần ba đầu Phong – Thực – Cộng.

Nhớ ngày học lớp nhứt trường tỉnh, một bữa chánh chủ tỉnh Thủ Dầu Một Bonami (?) ghé thăm lớp học, bắt lỗi thầy Nguyễn Văn Kia giảng ngữ pháp tiếng Tây sai. Mặc dầu thầy tranh cãi đỏ mặt, tía tai, nó vẫn cậy quyền nạt nộ.

Cho nên khi đậu xong tú tài mới xin thi vào Học viện Quốc gia Hành chánh Sài Gòn, ý muốn tham dự vào nền hành chánh công quyền trong tinh thần dân chủ dưới nền pháp chế Cộng Hòa, vì công bằng, bình đẳng, không cậy quyền áp chế người thấp cổ, bé miệng.

Đầu đề bài thi tuyển về nghị luận thật đơn giản với một câu ngắn gọn:

Tổng thống Việt Nam Cộng Hòa nói: “*Học đến tận nơi, hỏi đến tận chốn, hiểu thật thông suốt, hành thật chu đáo.*” Gã học trò nhà quê đầu óc giản dị, cứ đem những điều cơ bản về thuyết tri hành hợp nhất của Vương Dương Minh mà viết. Trong ba giờ thi, chỉ viết được bốn năm trang rồi tịt. Vậy mà rớt rồi cũng đậu được vào học viện nổi tiếng Đông Nam Á thời ấy.

Chương trình học tập thời ấy thiệt là nặng. Tuy rằng học về khoa quản trị hành chánh công quyền Âu Mỹ, thầy dạy, trò học vẫn trên tinh thần truyền thống Á Đông. Thay vì nói, cai trị là tiên liệu, thầy Tôn Thất Trạch giảng “*tiên thiên hạ chi ưu nhi ưu*”. Thay vì nói phục vụ công chúng, thầy giảng thiệt lâu về phục vụ công ích, công thiện.

Năm thứ nhất học lý thuyết. Qua năm thứ hai có những buổi đi khảo sát các chương trình “*Phát triển Cộng đồng.*”

Để chống lại chủ thuyết cộng sản triệt tiêu quyền tư hữu, VNCH chủ trương Hữu sản hóa đại chúng.

Đầu tiên là chương trình hữu sản hóa tài xế xe Taxi. Ở Sài Gòn hồi đó, chủ cho thuê loại xe taxi Renault 4 nhỏ như con bọ hung. Chánh phủ cho nhập cảng loại xe du lịch kiểu mới Dauphine Alpha mới tinh, bán trả góp cho tài xế lái taxi.

Trọng đại hơn là sách lược Quốc gia “*Người cày có ruộng*” hữu sản hóa giới nông dân. Chánh phủ truất hữu ruộng của điền chủ trả bồi thường bằng công khó phiếu, bán cho mỗi hộ nông dân ba mẫu trả góp. Về sau thời Đệ nhị VNCH nhận thấy như vậy chậm chạp không theo kịp tình hình biến chuyển mau lẹ nên cấp miễn phí thay vì bán trả góp.

Về các chương trình phát triển cộng đồng, ngoài Miền Trung có Hợp Tác Xã Sịa, tỉnh Thừa Thiên nổi tiếng với nhà máy xay lúa lớn, hiện đại phục vụ xay xát cho nông dân cả vùng Quận Phong Điền.

Khu Trù Mật Vị Thanh – Hòa Lự, Cần Thơ nức tiếng thời ấy là biểu tượng cho chương trình phát triển nông thôn.

Cộng sản thường rêu rao: quân dân như cá nước nhằm xu mị lợi dụng dân tiếp tế, che chở cho du kích vơ ả núp quấy phá. Để cô lập bọn chúng VNCH tiến hành sách lược “**Áp chiến lược**”. Đệ nhất VNCH nổi tiếng Đông Nam Á về chính sách chống du kích này. Vì vậy mà cộng sản Bắc Việt phải xê dịch Trường Sơn đưa bộ đội vào Nam chiến đấu trực tiếp.

Từ năm 1955 đến 1959 là những năm Miền Nam ổn định và phát triển mạnh mẽ. Hệ thống giáo dục mở rộng trên nền tảng Nhân bản – Dân tộc – Khai phóng vừa vun bồi truyền thống dân tộc vừa phát triển kiến thức khoa học, kỹ thuật.

Đến cuối năm 1960, tình hình bỗng nhiên đột biến. Đầu tiên là một nhóm nhân sĩ thường được kêu là nhóm Caravelle (tên một nhà hàng lớn trên đường Catinat) ra tuyên cáo đòi cải tổ chánh phủ.

Đêm 10 rạng 11 tháng 11 năm 1960, một lực lượng binh chủng Nhảy dù tấn công bót Catinat tức là trụ sở Tổng nha Công an. Một tiểu đoàn tấn công thẳng vào Dinh Độc Lập tức Phủ Tổng thống. Tình hình vô cùng nguy ngập: Cầu Bình Lợi bị một đại đội Nhảy dù của Trung úy Đào Văn Lượng phá sập một nhịp để ngăn chặn Sư đoàn 5 về giải cứu. Ở Phú Lâm, một đại đội Dù thiết lập nút chặn để ngăn chặn lực lượng Thiết giáp từ Quân khu 5 Cần Thơ về cứu viện. Trong tình cảnh ngặt nghèo như vậy, Tổng thống Ngô Đình Diệm đã mưu trí liên lạc với các đảng phái chủ mưu đảo chánh hứa hẹn sẽ hội họp để thảo luận về việc thành lập chánh phủ Liên hiệp Đoàn kết Quốc gia. Trong khi ấy, Đại đội Liên binh phòng vệ dinh Tổng thống đã hết đạn, giá súng, đưa Tổng thống vào chỗ ẩn trú chờ lực lượng Dù vào tiếp thu dinh Độc Lập. Bỗng

nhiên lực lượng Dù ngưng tấn công và án binh bất động. Đó là do mấy người làm chánh trị cơ hội mắc kế hoãn binh của Ngô Tổng thống nên ra lệnh ngưng bắn.

Hùng sáng ngày 11/11/1960, đoàn xe Thiết giáp từ Quân khu 5, Cần Thơ kéo về giải cứu bị một Đại đội Dù ngăn chặn ở Phú Lâm. May đâu viên Trung úy Đại đội trưởng mới nhậ nhệ với Thiếu tá Trần Cửu Thiên, Tỉnh trưởng Cần Thơ trong buổi lễ khao quân mấy bữa trước nên giải tỏa hàng rào chặn cho vị này thông qua. Đoàn Thiết giáp thừa thế vượt qua nút chặn, tiến vào giải vây dinh Độc Lập.

Cả tiểu đoàn Nhảy dù của Đại úy Trần Văn Hai lẫn đám thanh niên, sinh viên do các đảng phái xách động biểu tình trước dinh Tổng thống đều bị Thiết giáp đẩy lui và rút chạy.

Về sau xảy ra câu chuyện về khí phách của những nhân vật đảng phái đứng đằng sau vụ đảo chánh bất thành: Khi bị bắt vào Nha An ninh Quân đội, BS Phan Quang Đ Thủ lãnh Đại Việt khóc lóc tỵ tề. Thiếu tá Nguyễn Bạch Ngọc, ủy viên Chánh phủ Tòa án Quân sự Mặt trận Vùng 3 sau này, khi ấy là tùy viên hầu cận Tổng thống Ngô Đình Diệm thuật lại thái độ của Tổng thống về cái chết của lãnh tụ Quốc dân đảng Nhất Linh Nguyễn Tường Tam: Khi được tin Nhất Linh tự tử, Tổng thống thật buồn phiền, than thở, làm sao mà khổ thân làm vậy! Chỉ chịu khó ít bữa là mọi việc được giải quyết, làm sao mà phải tự vẫn! Và suốt mấy hôm, tổng thống còn tỏ vẻ phiền muộn.

Nội vụ chỉ diễn ra trong một đêm, hậu quả tác động vào vận nước thật lớn lao: Từ ngày ấy về sau, uy thế VNCH suy yếu không bao giờ phục hồi lại được!

Nhân khi nội bộ tranh chấp, giặc cộng thừa cơ nổi dậy: Phát “Đông Khởi Bến Tre” định chiếm tỉnh lỵ Trúc Giang ra mắt cái tổ chức bù nhìn việt gian gọi là Mặt Trận Dân tộc Giải phóng Miền Nam. May nhờ Thiếu tá Phạm Ngọc Thảo, Tỉnh trưởng Kiến Hòa, vốn gốc kháng chiến Bến Tre, mưu trí tổ chức phản nội tuyên, bẻ gãy đồng khởi của “chị ba Định”, tư lệnh phó cái gọi là lực lượng quân sự GPMN, đánh cho đồng khởi te tua không còn manh giáp.

Việc này vừa yên, việc khác kế tiếp: Dù đồng khởi thất bại, tháng 12 năm 1960, vc vẫn cho ra mắt Mặt trận GPMN ở Tân Biên, Tây Ninh, từ đó mở rộng chiến tranh đánh phá Miền Nam. Mở đầu là trận đánh úp hậu cứ Sư đoàn 13 ở Trảng Súp, Tây Ninh vào dịp Tết 1961.

Tôi có duyên nợ với Khu Trù Mật Vị Thanh – Hỏa Lựu. Năm 1961, khi đi thực tập ở Cần Thơ, thỉnh thoảng được tháp tùng Thiếu tá tỉnh trưởng Trần Cửu Thiên đi thăm khu vực này. Sau một năm làm việc tại Phủ ĐUTUTB, tháng 4, 1963 được bổ nhiệm Trưởng ty Nội An kiêm Đặc trách Ấp Chiến Lược Tỉnh Tân Lập Chương Thiện mà tỉnh lỵ là Khu Trù Mật Vị Thanh ngày trước.

Ba năm về trước, Khu trù mật Vị Thanh chỉ có một nhà lồng chợ nhỏ tương đương với ngôi chợ của một quận lỵ trung bình. Dọc theo bờ kinh Xà No chỉ có một dãy phố trệt. Giờ đây khu chợ đã có thêm mấy dãy phố lầu, xem ra cũng có phần thị tứ như một tỉnh lẻ, mặc dầu là giữa đồng ruộng mênh mông, sát cạnh rừng U Minh vc như rươi.

Tôi nói về nhiệm vụ Ty Nội An là nhằm góp thêm chút ít ý kiến về cái gọi là “Pháp Nạn 1963” dẫn tới sự sụp đổ thảm thương của nền Đệ Nhất VNCH. Phòng quan trọng của Ty Nội An là Phòng Chánh trị Sự vụ. Nơi đó tập trung các chỉ thị về an ninh do trung ương đưa xuống và các báo cáo về an ninh do các cơ quan an ninh và các Quận trong tỉnh báo cáo về. Nghĩa là cơ quan phổ biến các chỉ thị của trung ương để thi hành và tổng hợp tình hình an ninh trong tỉnh để báo cáo về Bộ Nội vụ. Do đó, trưởng ty Nội An biết rõ tình hình của Phật giáo ở địa phương. Về các huấn thị của chánh phủ, không có mật lệnh nào về đàn áp Phật giáo. Trái lại là nhiều huấn thị liên tiếp lệnh cho tỉnh trưởng giải thích cho các giới tôn giáo về lập trường của chánh phủ trên căn bản tuyên cáo giữa Ủy ban liên bộ của chánh phủ và Ủy ban Liên phái bảo vệ Phật giáo.

Cho nên câu chuyện pháp nạn nếu có, chỉ xảy ra ở Sài Gòn và Huế do mưu đồ chánh trị của Mỹ và cộng sản dàn dựng qua trung gian của nhóm Ấn Quang chớ chẳng phải pháp nạn Phật giáo gì hết tron.

Vì vậy mà khi cuộc đảo chánh 1 tháng 11, 1963 xảy ra, quân chính ở cái tỉnh lẻ kế bên rừng U Minh ngỡ ngác không biết vì sao sự thế lại xảy ra như vậy!

Cũng nói cho rõ, bọn việt cộng đâu có giỏi giang gì, trong khi các đơn vị quân đội được lệnh phe đảo chánh án binh bất động, tỉnh lỵ Chương Thiện hầu như bỏ ngõ, đến nỗi tỉnh trưởng phải đem hết Shotgun Áp chiến lược và đạn dược ra phát cho công chức tự tổ chức phòng thủ cơ quan và Ty Nội An tổ chức một đoàn tuần tiêu bảo vệ tỉnh lỵ. Vậy mà đám địa phương quân vc trong rừng U Minh sát bên không làm ăn gì được.

Ngày nay, mọi sự đã sáng tỏ, những oan khuất của Vị Đệ nhất Tổng thống VNCH đã được bạch hóa.

Cũng xin thêm một đoạn khi nói về Đệ nhất VNCH chỉ bắt đầu từ ngày ban hành Hiến pháp ngày 26 tháng 10 năm 1956 xem ra không được đầy đủ.

Có lẽ nên nhấn mạnh về ngày 7 tháng 7 năm 1954 mà sau này thường ghi nhớ là ngày Song Thất tức là ngày Thủ tướng Toàn quyền Ngô Đình Diệm trình diện nội các, chính thức chấp chánh trong tình hình hầu như tuyệt vọng:

-Ngày 20 tháng 7 Hiệp ước Genève chia đôi Đất nước.

-90 ngày kế tiếp chánh phủ tân nhiệm phải tiếp nhận hơn 900 ngàn đồng bào Miền Bắc lìa bỏ mồ mã tổ tiên trốn chạy cộng sản vào Nam tìm Tự do.

-Tướng Nguyễn Văn Hinh, Tổng Tham Mưu trưởng Quân Đội Quốc Gia bất tuân lệnh Thủ tướng.

-Các giáo phái Cao – Hòa – Bình rục rịch khởi loạn.

-Pháp ngấm gậy khó khăn, ám trợ Bình Xuyên gây loạn ở Thủ Đô Sài Gòn.

-Người Mỹ thấy vậy cũng toan tính rút lại sự yểm trợ chánh phủ Ngô Đình Diệm.

Chỉ đến khi, Thủ tướng và nhóm thân cận, bằng quyết tâm và mưu trí, lật ngược được thế cờ thì Pháp mới chịu buông tay và Mỹ mới tích cực yểm trợ.

Nhờ vậy, chánh phủ toàn quyền Ngô Đình Diệm mới tiên hành được cuộc Trưng Cầu Dân Ý ngày 23 tháng 10 năm 1955, thiết đặt bước đầu tiên cho việc xây dựng nền Đệ nhất Việt Nam Cộng Hòa.

Cũng ghi thêm ra đây một chi tiết về sự tuyên truyền về cái gọi là gia đình trị và kinh tài cần lao.

Gần đây, tình cờ được đọc bài ký sự của Giáo sư Lê Tấn Lộc thuật lại cuộc đối đáp của Cố vấn Ngô Đình Nhu với hai sinh viên thiên cộng về hai vấn đề kể trên trước cuộc tiếp tân ở Viện Pháp-Việt (Institut Franco – Vietnamien) Paris:

“May mắn thay, lòng tin tưởng vào khả năng đối đáp của vị Cố vấn Tổng Thống VNCH trước những câu hỏi hóc búa của hai sinh viên ‘yêu nước’ – yêu XHCN! – trong khuôn viên Institut được đền bù xứng đáng.”

-Thưa ông Cố vấn, sinh viên yêu nước thứ nhứt hỏi. Xin ông vui lòng xác nhận hay phủ nhận chuyện ông cho chuyển ngân bất hợp pháp hai tỷ đô-la sang một ngân hàng ở Thụy Sĩ. Có phải ông định dùng số tiền này kinh tài để củng cố chế độ “gia đình trị” do Tổng Thống Ngô Đình Diệm chủ xướng chăng?

Có tiếng vỗ tay lết đét từ phía “cò mồi” do các phần tử “yêu nước” gài.

Ông Cố vấn chờ tiếng vỗ tay chấm dứt, điềm tĩnh trả lời:

-Có! Chúng tôi có một ngân khoản ở Thụy Sĩ. Nhiều hơn con số anh đưa ra. Tôi không tiết lộ con số chính xác vì nó liên quan tới An Ninh Quốc Phòng. Đó là một

ngân quỹ bí mật. Muốn sử dụng phải hội đủ 5 nhóm mật mã của 5 vị trong Hội Đồng An Ninh Quốc Gia mà tôi là một thành viên. Có lẽ anh ở ngoại quốc quá lâu, nên không theo dõi hiện trạng đất nước. Người Mỹ đang áp lực chúng tôi theo đường lối chính trị của họ. Chúng tôi không muốn hoàn toàn lệ thuộc vào họ, đánh mất chủ quyền quốc gia. Nên quỹ bí mật này nhằm đảm bảo sự độc lập của chúng tôi trong việc điều hành quốc sự... Hy vọng tôi đã trả lời thỏa đáng điều anh thắc mắc...

Cử tọa không vỗ tay rầm rộ, nhưng gật gù tán thưởng. Sinh viên “yêu nước” bẽn lẽn rời khuôn viên Institut.

–Thưa ông Cố vấn, sinh viên “yêu nước” thứ hai sùng sỏ “chất vắn” tiếp: Ông vẫn chưa trả lời dứt khoát Tổng Thống Ngô Đình Diệm có áp dụng chế độ “gia đình trị” tại miền Nam không?

Lại có tiếng vỗ tay lết đết!

–Như ông bạn anh vừa hỏi tôi, tôi nghĩ rằng anh cũng đã xa quê hương rất lâu. Tôi xin tóm lược hiện tình đất nước từ ngày Ngô Tổng Thống về chấp chánh đến nay, để đặt câu hỏi ngược lại với anh:

Giả thử anh là Thủ tướng Ngô Đình Diệm, về nước năm 1954 khi thực dân Pháp còn tiếp tục khuyến khích các phần tử thân Pháp lật đổ chính quyền, cũng như yểm trợ, xúi giục các giáo phái có thành tích bất hảo như thổ phi đánh phá quân đội quốc gia, trước cảnh dẫu sôi lửa bỏng do các phần tử đối nghịch tạo nên, rắp tâm tiêu diệt anh, nếu phải chọn cộng sự viên sẵn sàng chết sống có nhau vì đại cuộc, giữa hai người đồng tài, đồng sức, đồng chí hướng, một bên không là thân bằng quyến thuộc, một bên là cật ruột, anh có cảm thấy gân như không cách chi anh không hành sử như Tổng Thống Ngô Đình Diệm chăng?

Sinh viên “yêu nước” thứ hai âm thầm lủi mất.

Vậy đó, tư cách của Tổng thống Ngô Đình Diệm và bào đệ Ngô Đình Nhu đáng mặt sĩ phu Việt Nam yêu nước là như vậy đó!

Nhân ngày kỷ niệm Đệ nhất VNCH 26 tháng Mười, viết đôi dòng tưởng nhớ công đức tiền nhân, về một thời Miền Nam tự do, no ấm, tương đối thanh bình với một nền Cộng Hòa non trẻ xây dựng trên nền tảng Dân Tộc – Nhân bản, hướng về một xã hội Việt Nam công bình, nhân ái, phát triển và thịnh vượng.

Nguyễn Nhơn

(Một môn đệ Quốc gia Hành chánh theo truyền thống Học – Hiểu – Hành)

Tinh thần Dân tộc – Nhân bản trên Hiến Pháp Đệ nhất VNCH

Gần đây, nhiều tác giả trong nước cố xúy nguyên lý “Tam Quyền Phân lập” trong việc thiết đặt nền tảng Hiến Pháp.

Đã từ lâu, nguyên lý tam quyền phân lập hiến định đã trở thành nguyên lý cổ điển trong việc thành lập Hiến pháp.

Ít người biết Hiến Pháp Đệ nhất Việt Nam Cộng Hòa 1956 đã được thiết dựng trên nguyên lý PHÂN NHIỆM thay vì phân quyền cổ điển.

Nguyên lý Phân Nhiệm nhấn mạnh vào ý niệm: *Chủ quyền Quốc gia thuộc về Toàn dân. Quốc dân ỦY NHIỆM các nhiệm vụ hiến định cho các chức chương, định chế Quốc gia chứ không phải các định chế Quốc gia ban bố quyền cho toàn dân.*

Về nguyên lý **NHÂN BẢN**, lời mở đầu Hiến pháp Đệ nhất VNCH long trọng ghi: *“Tin tưởng ở giá trị siêu việt của con người mà sự phát triển tự do, điều hòa và đầy đủ trong cương vị cá nhân cũng như trong đời sống tập thể phải là mục đích của mọi hoạt động Quốc gia.”*

Nhân dịp kỷ niệm ngày ban hành Hiến pháp Đệ nhất VNCH 26 tháng 10, 1956, xin ghi lại đôi dòng về tinh thần Dân tộc – Nhân bản của nền Đệ nhất VNCH.

Tinh thần Dân tộc – Nhân bản của nền Đệ nhất VNCH

Trích: “Tinh Thần Cộng Hòa vẫn tồn tại.”

Mặc dù Việt Nam Cộng Hòa không còn tồn tại nhưng sinh hoạt và tinh thần Cộng Hòa đã ăn sâu vào cách suy nghĩ của người miền Nam.

Tinh thần này đã được truyền cho thế hệ tiếp nối và lan tỏa khắp nơi. Trong nước tại miền Nam các thế hệ đi trước đã kể cho con em họ về lịch sử của họ và của Việt Nam Cộng Hòa.

(VIỄN TƯỞNG VỀ CHÍNH THỂ CỘNG HÒA CHO VIỆT NAM. Nguyễn Quang Duy)

Ngày 26 tháng 10, 2015, ngày kỷ niệm 59 năm thành lập nền Đệ Nhất Việt Nam Cộng Hòa.

Ngày ban hành Hiến Pháp, đạo luật tối thượng thiết đặt nền tảng, kỷ cương cho Đất nước. Dù bị nạn thực dân - cộng sản qua phân, trong ý thức, tình tự dân tộc, Quân – Dân – Chánh Miền Nam vẫn nhìn nhận: Lãnh thổ Việt Nam Cộng Hòa chạy dài từ Ải Nam Quan đến mũi Cà Mau, Độc lập – Thống nhất, bất khả phân.

Lời Mở đầu Hiến pháp lẫm liệt viết:

Tin tưởng ở tương lai huy hoàng bất diệt của Quốc gia và Dân tộc Việt Nam mà lịch sử tranh đấu oai hùng của tổ tiên và ý chí quật cường của toàn dân đảm bảo,
Và Điều 1 minh thị xác định:

Việt Nam là một nước Cộng Hòa, Độc lập, Thống nhất, lãnh thổ bất khả phân.

Đó là tinh thần Dân tộc theo truyền thống Bình Ngô Đại cáo:

“Nhu nước Việt ta từ trước vốn xưng văn hiến đã lâu. Sơn Hà cương vực đã chia, phong tục Bắc Nam cũng khác. Từ Đinh, Lê, Lý, Trần gây nền độc lập cùng Hán, Đường, Tống, Nguyên hùng cứ một phương.”

Về yếu tính Nhân bản, hiến pháp cũng long trọng cam kết:

Tin tưởng ở giá trị siêu việt của con người mà sự phát triển tự do, điều hòa và đầy đủ trong cương vị cá nhân cũng như trong đời sống tập thể phải là mục đích của mọi hoạt động Quốc gia;

Điều 12

Đời tư, gia đình, nhà cửa, phẩm giá, và thanh danh của mọi người dân phải được tôn trọng.

Về vấn đề Dân chủ, ngày nay, sống dưới chế độ độc tài toàn trị việt cộng quá lâu, giới trẻ may nhờ cuộc cách mạng truyền thông điện tử, tìm thấy được ý niệm căn bản về thể chế dân chủ, thường nêu cao định chế Tam Quyền phân lập, Dân chủ pháp trị, Đa nguyên, đa đảng.

Ít người biết rằng, hai nền Việt Nam Cộng Hòa đã từng vượt lên trên quan niệm phân quyền hiến định. Và đã long trọng thiết đặt yếu tính “Dân chủ Phân nhiệm” trên cả hai bản Hiến pháp VNCH:

Điều 2 Chủ quyền thuộc về toàn dân.

Điều 3 Quốc dân ủy nhiệm vụ hành pháp cho Tổng thống dân cử, và nhiệm vụ lập pháp cho Quốc hội cũng do dân cử.

Sự phân nhiệm giữa hành pháp và lập pháp phải rõ rệt. Hoạt động của các cơ quan hành pháp và lập pháp phải được điều hòa.

Điều này thật trọng yếu nhằm bảo đảm tính chất dân chủ vững chắc và có thực chất của thể chế VNCH khi xác định: Chủ quyền thuộc về toàn dân. Quốc dân “ủy nhiệm vụ” cho các chức chương, định chế quốc gia thực hiện nhiệm vụ do quốc dân giao phó chứ không phải tự thân các chức chương, định chế ấy ban bố quyền hạn cho toàn dân.

Hiện tại, tương quan giữa các ngành Hành pháp – Lập pháp – Tư pháp Hoa Kỳ vẫn đặt trên căn bản “Cân bằng Quyền lực” (Balance of Powers). Năm mươi tám năm về trước, Hiến pháp VNCH đã đặt định “Hoạt động của các cơ quan hành pháp và lập pháp” phải được điều hòa. “Nghĩa là các ngành hoạt động điều hành công việc quốc gia có bốn phận phải thu xếp ôn hòa để cho bộ máy nhà nước hoạt động được điều hòa, không để va chạm rối loạn, chứ không chỉ tiêu cực cân bằng quyền lực.”

Một Quốc gia VNCH non trẻ, được thiết dựng trên căn bản trọng yếu về hiến chế và điều hành giữa thời chinh chiến điêu linh mà đã đạt được một số thành tựu đáng kể như vậy cũng là niềm hãnh diện cho sĩ phu Miền Nam nước Việt.

Hơn thế nữa, những ngày cuối cùng của Miền Nam, trong khi giặc cộng kéo gần đến dưới chân thành, sĩ phu Miền Nam vẫn còn thao thức hội thảo đặt vấn đề: Dân chủ Pháp trị hay Đức trị? Là Phụ mẫu chi dân hay dân chi phụ mẫu?!

Hỡi ôi, nền VNCH như đứa bé mới học đi vừa vững chân trên nền Dân chủ Pháp trị đã chực chạy lên Dân chủ Nhân bản và tiến đến mức cao xa Đức trị!

Hai nền VNCH non trẻ ấy, như tuổi thanh xuân mơ mộng, hăm hở tiến vào nền văn minh thời đại thật đáng yêu.

Còn như ngày nay, giữa thời kỳ chủ nghĩa xã hội đen tối, chỉ một nền Cộng Hòa Tam quyền phân lập đơn sơ, khiêm tốn vẫn chỉ là “một viễn tượng” ở ngày mai, nghĩ cũng thật là thảm cho Đất nước và Dân tộc!

Nguyễn Nhơn

Nguồn: Internet E-mail by dđcb chuyển

*Đăng ngày Chúa Nhật, October 15, 2017
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQT/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH*